

Mirsad Hadžikadić:

Imao sam nekoliko pojavljivanja na televiziji, a danas imam još jedno gostovanje, i to na televiziji Al Jazeera. Prije toga sam bio na televiziji Alfa, gdje sam govorio o sebi kao osobi i kao političkoj ličnosti, naučniku i edukatoru. Današnje gostovanje na televiziji Al Jazeera će biti zanimljivo, pošto ćemo razgovarati o ulozi političkih savjetnika u SAD-u i Bosni i Hercegovini. Sinoć sam se vratio iz Mostara, gdje smo razgovarali s članovima organizacionog odbora. Bio je to dobar i zanimljiv razgovor, ali glavni povod za naš odlazak u Mostar, dvaju osoba iz kancelarije i mene, bio je izbor najistaknutijih pojedinaca iz raznih oblasti, kao što su kultura, industrija, politika, obrazovanje, i slično, koji na godišnjem nivou organizuje jedan dnevni list. Ja sam bio nominovan u jednoj od kategorija, tako da su me pozvali, i ja sam se odazvao pozivu. Organizacija je bila na visokom nivou, uz neizbježni crveni tepih, a događaj je snimala najveća radio-televizijska kuća u Bosni i Hercegovini. Zanimljivo je da je kategorija u kojoj sam se ja takmičio na kraju bila izostavljena. Mada je bilo objavljeno ko su nominovani u toj kategoriji, na samom događaju je ta kategorija izostavljena, odnosno preskočena je kao da nije ni postojala. Ne znam iz kojeg razloga, tako da pokušavam da dobijem objašnjenje, ali u toj kategoriji pobjednik nije proglašen. Kako rekoh, jednostavno je izostavljena. Od stvari koje su se u međuvremenu dešavale, počeli smo s održavanjem dvosedmičnih online sastanaka sa svim koordinatorima u različitim državama. Danas smo imenovali koordinatora Platforme za progres za Norvešku. To je jedna od dobrih stvari koje su se desile danas, tako da smo dobili još jednu državu u kojoj ćemo započeti s našim aktivnostima. Imao sam i nekoliko sastanaka s organizacionim odborima u raznim dijelovima države. Pored toga, održali smo uvodni sastanak i u zajednici u kojoj ja živim, kojem sam prisustvovao i koji je bio zaista sjajan. Vrijedi spomenuti i iftar, koji se održava noću tokom mjeseca Ramazana za one koji cijeli dan poste. Oko 20:15 ili 20:17 prekida se dnevni post, a taj obrok se naziva iftar. Iftar je organizovan u najvećoj od opština koje čine grad Sarajevo. Znači, grad Sarajevo čine različite opštine, a ta je najveća u široj sarajevskoj oblasti, sa oko 130.000 stanovnika. Oni su organizovali iftar, kojem je prisustvovalo 50 ljudi. Restoran je bio pun, i bio je to zaista divan događaj. Pošto je u toku mjesec Ramazan, naše aktivnosti su donekle usporene, pri čemu mislim na uvodne sjednice skupština, na kojima članovi biraju svoja rukovodstva. Sve u svemu, 4. juna počinjemo sa serijom od šest ili sedam sjednica zakazanih u

periodu od deset dana. Tako da se aktivnosti pojačavaju. U Bosni se dešavaju mnoge stvari. Lijevo orijentisane stranke, odnosno grupa građana koji su članovi lijevo orijentisanih stranaka, kao što su Socijaldemokratska partija i još neke iz nje proistekle stranke, sastali su se kako bi osnovali organizaciju koja je politička, ali koja nije stranka, te kako bi ponovo ujedinili te lijevo orijentisane stranke. Taj plan nije donio željeni rezultat, jer je SDP, koji je najveća stranka, jednostavno eliminisao svoje članove u okviru SDP-a. Tako da se previranja nastavljaju. Ima mnogo zaista zabrinjavajućih događaja, koji prvenstveno dolaze od predsjedavajućeg Predsjedništva BiH, koji je iz Republike Srpske, i koji konstantno odbija da prihvati bilo kakvu ideju bosanstva. Posljednje što je izjavio jeste to da on ne želi da Bosna i Hercegovina postane članica NATO-a, što zaista predstavlja prvi korak ka članstvu u Evropskoj uniji. U suštini, nacionalizam je i dalje prisutan, i graniči s fašizmom, na svim stranama. Tako da se priča nastavlja.

Clark Curtis:

Da li te takva poruka primorava da posvetiš pažnju tim pitanjima, bez obzira na to što te na taj način udaljava od stvari na koje si trenutno fokusiran? Da li tako nešto zahtijeva neodložnu pažnju?

Mirsad Hadžikadić:

Svakako da se takvim pitanjima mora posvetiti pažnja, jer radi se o stvarima koje ugrožavaju mir u zemlji. One mijenjaju dnevnu rutinu, i svi se ponovo počinju plašiti rata, jer se poziva na naoružavanje posebnih policijskih jedinica, što je gotovo u rangu formiranja vlastite vojske. Pitanje članstva u NATO savezu je dnevno-političko pitanje, jer Srbija ne želi da prizna Kosovo, a ni Republika Srpska i Bosna i Hercegovina ne žele da priznaju Kosovo. A usljed veza koje Srbija ima s Rusijom, oni ne žele da budu dio priče oko članstva u NATO savezu. Stoga i Republika Srpska ne želi da Bosna i Hercegovina bude član NATO saveza. A NATO savez je simbol bezbjednosti za Bosnu i Hercegovinu, jer je činjenica da u slučaju bilo kakvog napada na neku članicu NATO saveza, cijeli NATO savez će reagovati. To bi bilo od velikog značaja za Bosnu i Hercegovinu, čak bi bilo i značajnije od pristupanja Evropskoj uniji, sa aspekta bezbjednosti.

Tako da su to ujedno i dugoročne strateške odluke, ali i operativne, svakodnevne odluke, jer takva pitanja utiču na cjelokupnu situaciju u zemlji. Održani su mnogobrojni sastanci na temu procesa pridruživanja NATO savezu, ali secesionisti i nacionalisti pokušavaju da to spriječe. Što je u stvari dnevnopolitičko pitanje. Radi se o igrama bez granica, što je u stvari naziv jedne veoma popularne emisije sportskog tipa, u kojoj se učesnici takmiče u različitim igrama i takmičenjima. Glavna karakteristika tog takmičenja je da su ishodi igara nerijetko neočekivani. A neočekivani ishodi su standard i u Bosni i Hercegovini, kad govorimo o aktivnostima i izjavama političara, koji se bore za određenu poziciju kako bi što više bili u vijestima. Sjedinjene Američke Države imaju predsjednika koji pronalazi način da svaki dan bude u vijestima, a mi u Bosni u Hercegovini imamo tri takve osobe.

Clark Curtis:

Sad kad vaša poruka dopijeva u javnost, i kad utvrđujete vašu poziciju u Bosni i Hercegovini i zemljama u okruženju, da li nacionalne stranke to konačno uviđaju i da li se to odražava u njihovim aktivnostima?

Mirsad Hadžikadić:

Ono što možemo vidjeti jeste to da sve više stranaka pozajmljuje dijelove naše poruke, bez imalo srama i bez imalo poštovanja prema našem pokretu, Platformi ili bilo kome unutar Platforme. To se dešava kod nacionalnih stranaka, ali i kod lijevo orijentisanih, socijaldemokratskih stranaka. Zanimljivo je da ljudi jednostavno pretpostavljaju da ako govore isto ono što i mi govorimo, da će ljudi to jednostavno smatrati istinitim, da će smatrati da su promijenili svoje mišljenje, da su promijenili kožu, i da će odjednom postati zanimljivi. Vidjećemo kako će to funkcionisati u stvarnosti. Mi smo polaskani, ali istovremeno i zabrinuti tim aktivnostima, iz jednostavog razloga što smatramo da oni tako ne misle, odnosno da žele da umanje snagu naše poruke, u smislu „mi to takođe radimo, pa možete zaboraviti njih“. Gledajući u kalendar, shvatio sam da sam zaboravio da spomenem jednu stvar, o kojoj smo možda i razgovarali prošli put. Imao sam prezentaciju na Međunarodnom univerzitetu Burch, jednom od privatnih univerziteta u Sarajevu. Zamolili su me da govorim o političkoj uključenosti mladih ljudi i potrebi za istom. I bilo je

sjajno. Fakultet za političke nauke me je pozvao i zamolio da održim tu prezentaciju. Nisu znali koliko ljudi će se pojaviti, a na kraju je prostorija bila prepuna, s preko stotinu studenata, a čak je bilo i onih koji su stajali u dnu prostorije. Prisustvovao sam i pretposljednjoj utakmici fudbalskog kluba „Sarajevo“, koju su pobijedili, osvojivši tako i šampionsku titulu. U stvari, osvojili su duplu krunu, pošto su osvojili Kup BiH i prvenstvo. Tako da sam fotografiju sa njihova dva pehara postavio na našu Facebook stranicu i čestitao im na uspjehu. Naravno, članovi Platforme za progres koji navijaju za njihovog najvećeg rivala, a to je Željezničar, drugi klub iz istog grada, rekli su da sam napravio veliku političku grešku i da nisam smio da favorizujem jedan tim u odnosu na drugi. Nadam se da je u pitanju šala, jer postoji veliko rivalstvo između ta dva kluba, i njihovi navijači su mi zamjerali što sam to uopšte i spominjao. Održao sam sastanak s timom, na kojem smo govorili o kulturi. Rekao sam da želim da uspostavam fleksibilnu kulturu, odnosno da svi mogu da preduzimaju inicijativu, pri čemu je normalno da može doći i do grešaka. U pitanju je bio velik sastanak za nas, kojeg sam sazvao kako bismo razgovarali o kulturi i suštini Platforme za progres. U svakom slučaju, radimo sve što možemo kako bismo promijenili ovu zemlju.

Clark Curtis:

Postavio bih ti dva pitanja, od kojih je prvo vezano za Bosnu i Hercegovinu. Uporedo s utvrđivanjem pozicije u opštinama i gradovima širom zemlje, da li počinjete da dobijate povratne informacije na osnovu kojih se može ocijeniti raspoloženje ljudi, njihovo uzbuđenje i slično, u smislu dešavanja oko osnivanja skupština u svjetlu priprema za lokalne izbore?

Mirsad Hadžikadić:

Prije svega, ima nas više, što je došlo kao rezultat osnivanja lokalnih organizacija širom zemlje, kao i u dijaspori. Osim toga, sve više nas prepoznaju, tako da gdje god da se pojavimo, neko nas prepozna i kaže ponešto, i to uglavnom veoma pozitivno. Imam osjećaj da je nivo entuzijazma u porastu, kao i da nas u političkom smislu sve više prepoznaju, kako druge političke stranke, tako i ljudi uopšteno, ali i da se vraća nada. Mnogi ljudi o nama govore u kontekstu ljudi koji donose odluke da ne napuštaju zemlju, jer sad odjednom ima nade. Smatram da je to veoma ohrabrujuće,

i da ćemo u skorijem periodu pridobiti kritičnu masu. Možda čak i ove godine. Nadam se da će se to odraziti i na bolju finansijsku situaciju, jer se mi finansiramo od članstva i donacija naših članova. Moram ti reći da pozitivne vibracije, energija i nada, pogotovo među mladim ljudima, zaista nadahnjuju, dajući nam nadu, vjeru i energiju koje nas tjeraju da radimo još više. Prisustvovao sam i godišnjem kongresu jedne od stranaka u Bosni i Hercegovini, i bilo je zaista zanimljivo vidjeti koliko njihovih članova mi je prišlo, čestitalo i izrazilo divljenje prema onom što radimo. Tako da sam sve sigurniji u potencijal za promjene, mada se situacija u zemlji prilično brzo pogoršava.

Clark Curtis:

Ako uzmemo u obzir tu poruku i činjenicu da vi učite, a da vas ljudi prihvataju, pretpostavljam da vam to pomaže u komunikaciji sa zemljama u okruženju i dijasporom, jer to je dio onog što vi želite da oni vide, odnosno da vide da dolazi do pozitivnih promjena, tako da pretpostavljam da oni mogu da se nadopunjuju u cilju angažmana onih koji žive van zemlje.

Mirsad Hadžikadić:

Upravo tako, jer oni šire priču iz svoje zemlje prema njihovim rođacima i prijateljima o ovoj novoj stvari. Pored toga, tokom moje pretposljednje emisije uživo nedjeljom na Facebooku, govorio sam o potrebi za projektima, odnosno o potrebi da realizujemo određen broj projekata kako bismo pokazali ko smo i na koji način možemo da djelujemo, bez obzira na to što nismo dio vladajuće strukture. Od tog trenutka, od te najave, primili smo preko sedamdeset prijedloga i preporuka za aktivnosti i projekte koje bismo mogli da realizujemo. U roku od sedam dana, obećali smo da ćemo objaviti listu prijedloga projekata koje smo primili, nakon čega ćemo zamoliti naše članove da nam pomognu da odredimo prioritete, odnosno da ih rangiramo. Tada ćemo zamoliti ljude iz dijaspore da razmisle o ulaganju u projekte koji se nalaze na listi. Neki od njih će biti lokalnog karaktera, a neki će se odnositi na cijelu teritoriju Bosne i Hercegovine, jer ljudi iz dijaspore su nas pitali da li imamo prijedloge projekata za koje bi oni mogli da osiguraju finansijsku podršku ako se realizuju u njihovom kraju. A to je upravo ono što mi namjeravamo da uradimo. Sačiniti listu projekata koje će definisati stanovnici, odnosno članovi, te za koju će

isti izvršiti evaluaciju i rangiranje, nakon čega ćemo nastojati da obezbijedimo neophodna finansijska sredstva. To je još jedan način da se uključi dijaspora, jer oni znaju i primaju informacije o potencijalnim projektima, i znaju da mogu da finansiraju projekte do kojih im je stalo ako imaju želju da se uključe, čime mogu da poboljšaju uslove u njihovoj sredini. Veoma sam uzbuđen zbog tih projekata, a sve više sam uzbuđen i zbog činjenice da nam se obraća sve više privrednih društava koja žele da pruže podršku nekim od naših aktivnosti. Sve u svemu, stvari idu u pozitivnom smjeru.

Clark Curtis:

Još jedno pitanje, koje ti postavljam kao čovjeku koji je osnovao Institut za kompleksne sisteme pri univerzitetu UNC Charlotte. Uzevši u obzir zamah koji je vidljiv u zemlji, u dijaspori i u zemljama u okruženju, na koji način održavaš energiju koja je trenutno prisutna, ali koja istovremeno konstantno raste? Ne bih želio da ispadne da ja tebi govorim šta da radiš, ali ne treba počivati na lovorikama, već treba osmisliti stvari koje će osigurati da se ovaj zamah održi i napreduje.

Mirsad Hadžikadić:

Srećom, iskustvo u radu na kompleksnim adaptivnim sistemima me je naučilo da svaki proces ima određenu dinamiku, odnosno da je interakcija među ljudima značajnija od bilo kojeg elementa samog sistema. Tako da dosta vremena posvećujem upravo toj interakciji, i upravo iz tog razloga sam sazvao sastanak na temu definisanja kulture ovog mjesta. Ne želim da svaki član bude tek primalac poruke, odnosno ponavljač poruke. Želim da utiče na poruku, i želim da čujem šta ima da kaže. I mislim da ljudi shvataju poruku da sam istinski zainteresovan za njihovu dobrobit, kao i za dobrobit zemlje, te da želim da znam šta misle, i da želim da im pružim priliku da daju svoj doprinos. To povećava energiju, vjeru i nadu, zajedno s konstantnom porukom koja kaže da je odluka na njima, i da svi mi moramo da damo doprinos, ali i da se promijenimo i obavežemo da ćemo se poboljšati kao pojedinci. Zaboravimo na ego i na sebičnost, ako zaista želimo da živimo bolje. Tako da smatram da jedna stvar nadopunjuje drugu, uzevši u obzir moje prethodno iskustvo, potrebe Bosne i Hercegovine, sposobnost promišljanja na sveobuhvatan

način o potrebama i parametrima promjene. I zaista sam zadovoljan što imam priliku da tako nešto učinim. Na spomenutu utakmicu fudbalskog kluba „Sarajevo“ išao sam sa Johnom Coxom, profesorom na univerzitetu UNC Charlotte, i Nejrom Čekić, studentom iz Bosne, koja je na doktorskim studijama na univerzitetu UNC Charlotte. Bilo je veoma zanimljivo i lijepo vidjeti ga ovdje kako radi i istražuje, jer njegova primarna oblast je genocid, holokaust i slično, tako da ima priliku da iz prve ruke čuje određene stvari od ovdašnjih ljudi. A posebnu snagu i energiju daje i sama činjenica da neko poput njega dolazi ovdje i želi da sazna više, te da ima priliku da se uvjeri kako ljudi sa zahvalnošću reaguju na njegovo prisustvo. Takve stvari, kao i sve vrste interakcije i veza mogu da dovedu do poboljšanja situacije. Jer nikad se ne zna koja veza, koji razgovor i koja ideja mogu da donesu bolju priliku za promjene. Ovih dana se sastajem i s mnogim ljudima koji su kandidati za članstvo u Savjetodavnom vijeću koje osnivam, a koji će me savjetovati na duže staze po pitanju potrebe za promjenom svih aspekata društveno-političkog i privrednog života u Bosni i Hercegovini. Dešava se mnogo stvari koje doprinose pozitivnoj slici i potencijalu za promjene, što mi s druge strane daje dodatnu snagu i želju da nastavim s radom i da i definitivno uspijem. To je moj cilj.